

arbejde og sin arbejdsplads, end man er engageret i den faglige organisation.

Det kan da godt ske, at det giver et lidt mere fleksibelt billede på arbejdsmarkedet. Det kan godt ske, at man ikke helt kan have den samme disciplin og orden, som man skal have efter hr. Ole Vagn Christensens opfattelse. Men jeg er overbevist om, at det nok skal gå alligevel. Og begrebet eksklusivaftaler har efter min opfattelse ikke spor med det her at gøre. Eksklusivaftaler er gammeldags, og de bør afskaffes så hurtigt som overhovedet muligt.

Ole Sohn (SF):

Da jeg gennemgik beslutningsforslag nr. B 34 og konstaterede, at det var en genfremsættelse, tænkte jeg: Hvor original kan man være? Man genfremsætter et forslag. Så tænkte jeg, at jeg ville være lige så original, så jeg fandt min ordførertale frem fra sidst, og jeg kan konstatere, at det ikke er, fordi det er nødvendigt at ændre så meget i den.

Sidste gang indledte jeg med at sige: Indledningsvis vil jeg gerne henholde mig til arbejdsministerens tale her i dag, hvor han jo gjorde opmærksom på, at de danske regler omkring organisationsaftaler og foreninger lever op til ILO-konventionerne. Det sagde han sidste gang, og det sagde han denne gang. Og jeg var enig sidste gang, og jeg er enig denne gang.

På den led kan man sige, at det formelle er i orden. Men til det mere indholdsmæssige vil jeg godt sige, at med hensyn til forslaget om organisationsfrihed skal der ikke være nogen tvivl om, at SF er tilhænger af det enkelte menneskes frihed til at organisere sig, og for den sags skyld også til at lade være. Men vi er også tilhængere af, at mennesker inden for et fællesskab har ret til at træffe aftaler, herunder aftaler om overenskomster og eksempelvis også om eksklusivaftaler.

På arbejdsmarkedet kan sådanne aftaler jo kun laves, hvis begge parter er enige, og det medfører ingen indgreb i organisationsfriheden. Men det kan, som det tidligere har været fremme i debatten, selvfølgelig have den konsekvens, at folk, som ikke ønsker at være med i en faglig organisation, ikke kan tage arbejde det pågældende sted.

Men man kunne jo også prøve at vende det hele om og gå tilbage i tiden fra før retten til at organisere sig, altså tilbage til før hovedaftalen fra 1899, hvor den ret ikke eksisterede. Ja, da var det jo ofte sådan, at det, at man var medlem

af en organisation, automatisk betød, at man ikke kunne få arbejde. For når man har en organisationsfrihed, så medfører det jo også retten for en arbejdsgiver til at sige, at man ikke vil have en medarbejder, som er organiseret. Så derfor mener jeg faktisk, at det, at man har mulighed for at være med i en forening, muligheden for at organisere sig, også giver et bedre arbejdsmarked.

Jeg vil sige det på den måde: Ser man på det her århundrede, så er det helt tydeligt, at den måde, som det danske arbejdsmarked har været organiseret på, har været til stor gavn både for den enkelte lønmodtager og ikke mindst for samfundet som helhed.

Så med de bevæggrunde kan SF ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Mogens Andreasen (DF):

Som medforslagsstiller til dette beslutningsforslag skal jeg fremsætte følgende bemærkninger:

Vi har lovmæssig organisationsfrihed her i landet, men hvori består friheden? For når vi betragter praksis på arbejdsmarkedet, så følger man jo ikke den lovgivning om frihed, som der ligger heri. Det er gennemgående accepteret på virksomhederne, at medarbejdere tvinges ind i en bestemt fagforening. En medarbejder kan såmænd ikke engang beslutte kun at være medlem af en a-kasse uden risiko for at miste sit arbejde på grund af eksklusivaftalerne. Medarbejderne lader sig derfor presse til medlemskab af den pågældende fagforening på virksomheden.

Aftalerne imellem fagforbund og virksomheder, i gæseøjne fagforeningstvang, er direkte i strid med menneskerettighedskonventionens artikel 11, hvorefter enhver har ret til foreningsfrihed. Dansk Folkeparti finder, at denne ret skal håndhæves, og at eksklusivaftalerne skal ophæves. Derfor støtter vi beslutningsforslaget.

Fem partier står bag dette forslag, og jeg må nok sige, at det er lidt bemærkelsesværdigt, at Det Radikale Venstre er helt udenfor. Det er jo en af Det Radikale Venstres mærkesager, men det lægger de åbenbart ikke så forfærdelig meget i.

Jeg håber, at det her beslutningsforslag kan vedtages også uden Det Radikale Venstre. Det er uværdigt, at vi stadig væk kan tillade disse aftaler, eksklusivaftaler, på arbejdsmarkedet, og det er jo aftaler, som er til skade både for virksomheder og medarbejdere.

Dansk Folkeparti støtter som sagt forslaget, og jeg skal samtidig meddele, da hr. Fransgaard